

«Στα μονοπάτια της μυθολογίας»

Τρωικός πόλεμος

Θεωρητικό Ενημερωτικό Υλικό

Ελληνική Μυθολογία

Με τον όρο ελληνική μυθολογία εννοούμε όλο το πλέγμα των μύθων που σχετίζονται με την υπόθεση της ελληνικότητας, έτσι όπως παρουσιάζονται στα κείμενα της [Αρχαιοελληνικής](#) ή [Βυζαντινής](#) γραμματείας. Ως ελληνική μυθολογία ορίζεται επίσης η αφήγηση των ιστοριών που δημιουργήθηκαν από τους αρχαίους [Έλληνες](#), και αφορούσαν τους [θεούς](#) και τους [ήρωες](#) τους, τη φύση του κόσμου και τις τελετουργικές πρακτικές λατρείας τους.

Τρωικός κύκλος

Με τον όρο «τρωικός κύκλος» αναφερόμαστε σε μία ομάδα [επών](#) που εξιστορούν τα γεγονότα του [τρωικού πολέμου](#). Περιλαμβάνει όλα τα γεγονότα από την αρχή της εκστρατείας των Αχαιών, την εκπόρθηση της Τροίας από τους Ασάιους, την τύχη της γενιάς των Πριαμίδων και της γενιάς του Αγαμέμνονα. Από τα έργα του κύκλου σώζεται ολόκληρη μόνο η [Ιλιάδα](#) και η [Οδύσσεια](#), ενώ για τα άλλα υπάρχουν πληροφορίες μόνο από μεταγενέστερες περιλήψεις.

Ο Τρωικός πόλεμος έγινε ανάμεσα στους Τρώες και τους Αχαιούς και κράτησε δέκα χρόνια.

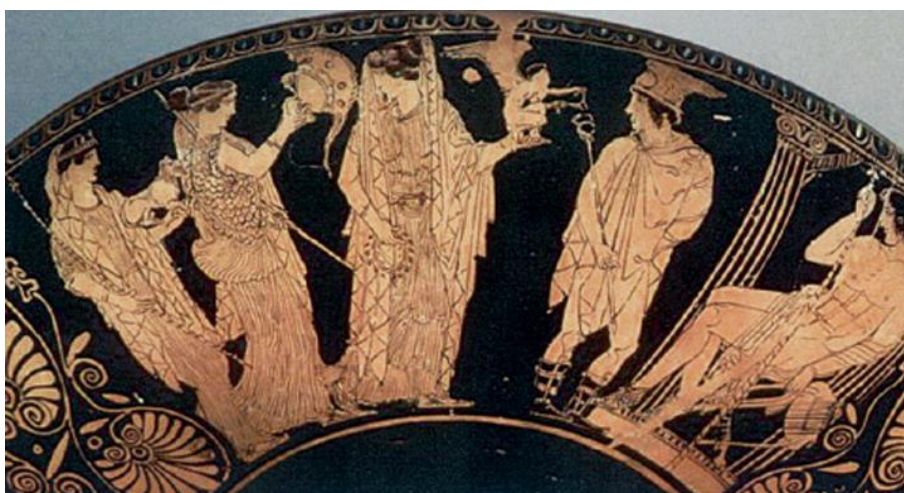
Η ιστορία ξεκίνησε όταν ο Δίας αποφάσισε να παντρέψει τον Πηλέα, το βασιλιά της Φθίας, με τη Θέτιδα, την κόρη του Νηρέα. Στο γάμο ήταν καλεσμένοι όλοι οι θεοί εκτός από την Έριδα, τη θεά της φιλονικίας. Όταν εκείνη έμαθε για το γάμο, θύμωσε, έγινε αόρατη και άφησε πάνω στο τραπέζι ένα ολόχρυσο μήλο, που έγραφε «για την ωραιότερη».

Η Ήρα, η Αθηνά και η Αφροδίτη άρχισαν να μαλώνουν για το ποια θα το πάρει και ο Δίας τις συμβούλεψε να ρωτήσουν τον Πάρη, το γιο του βασιλιά Πριάμου.

Η Ήρα θα του προσέφερε εξουσία αν διάλεγε εκείνη, η Αθηνά θα του έδινε σοφία και η Αφροδίτη θα του προσέφερε τον έρωτα της ωραιότερης γυναίκας αν έδινε το μήλο σ' εκείνη.

Ο Πάρης έδωσε το μήλο στην Αφροδίτη και εκείνη του έδωσε την Ελένη, τη γυναίκα του βασιλιά της Σπάρτης, του Μενέλαου. Η Αφροδίτη ξεμυάλισε την Ελένη και την έπεισε να ακολουθήσει τον Πάρη, ο οποίος έφευγε για την Τροία. Ο Μενέλαος οργίστηκε και με τους υπόλοιπους Αχαιούς ξεκίνησαν για την Τροία για να την πάρουν πίσω. Επειδή η θεά Άρτεμη είχε θυμώσει με τον Αγαμέμνονα (τον αδερφό του Μενέλαου) και έκανε να μη φυσά αέρας για να ξεκινήσουν τα πλοία, ρώτησαν το μάντη Κάλχα τι να κάνουν. Έπρεπε λοιπόν για να φυσήξει αέρας να θυσιάσει ο Αγαμέμνονας την κόρη του, την Ιφιγένεια. Την ώρα της θυσίας, η Άρτεμη άρπαξε την Ιφιγένεια μέσα σ' ένα άσπρο σύννεφο και άφησε στη θέση της ένα ελάφι. Αμέσως φύσηξαν οι άνεμοι και τα καράβια ξεκίνησαν για την Τροία.

Όταν οι Αχαιοί έφτασαν, επιδόθηκαν σε σφαγές στην πόλη και την κατέστρεψαν ολοσχερώς, ακόμη και οι ναοί της καταστράφηκαν. Αυτή η ενέργεια προκάλεσε την οργή των θεών, οι οποίοι εκδικήθηκαν πολλούς από τους επιζήσαντες Αχαιούς βασιλιάδες.

«Στα μονοπάτια της μυθολογίας»

Τρωικός πόλεμος

Θεωρητικό Ενημερωτικό Υλικό

Ήρωες του Τρωικού πολέμου

Αχαιοί:

ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑΣ

Ο Αγαμέμνονας, απόγονος του Πέλοπα και γιος του Ατρέα και της Αερόπης, ήταν βασιλιάς της πλούσιας πολιτείας των Μυκηνών. Γυναίκα του ήταν η μεγαλύτερη αδερφή της Ελένης, η Κλυταιμνήστρα, κόρη του Τυνδάρεω και της Λήδας, που του χάρισε τέσσερις κόρες κι ένα γιο, τον Ορέστη. Θεώρησε ότι η προσβολή που έγινε στον αδερφό του, το Μενέλαο, έθιγε και τον ίδιο, γιατί τον είχε βοηθήσει να παντρευτεί την Ελένη. Από την άλλη, ήταν αρκετά φιλόδοξος και πίστευε ότι μια οργανωμένη πανελλήνια εκστρατεία θα χάριζε στους Αχαιούς μεγάλη δόξα και πολλά πλούτη, καθώς η Τροία ήταν γνωστή για τους θησαυρούς της. Επειδή ήταν ο βασικός εμπνευστής και διοργανωτής της εκστρατείας αυτής, αλλά και γιατί διέθετε την ισχυρότερη στρατιωτική δύναμη μέσα στους Αχαιούς, ορίστηκε αρχιστράτηγος από τους υπόλοιπους ηγεμόνες στην Αυλίδα.

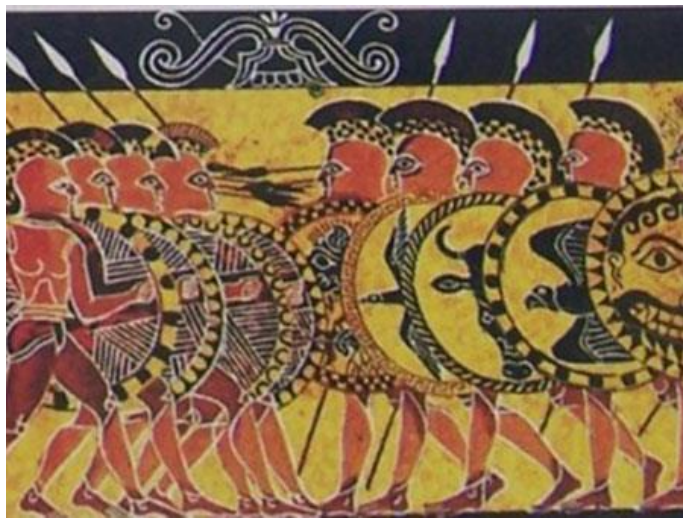
ΜΕΝΕΛΑΟΣ

Ο Μενέλαος ήταν ο νεότερος αδερφός του Αγαμέμνονα και μετά το γάμο του με την Ελένη έγινε βασιλιάς της Σπάρτης. Η Ελένη του χάρισε μια κόρη, την Ερμιόνη, ενώ μετά την αρπαγή της γυναίκας του από τον Πάρη απόχτησε κι ένα γιο, το Μεγαπένθη, από μια σκλάβα. Σχεδίασε μαζί με τον αδερφό του την εκστρατεία κατά της Τροίας και ταξίδεψε σε αρκετά μέρη της Ελλάδας, για να πείσει τους Αχαιούς ηγεμόνες να τον ακολουθήσουν. Επισκέφτηκε και τους Δελφούς, για να πάρει χρησμό από το μαντείο του Απόλλωνα για την εκστρατεία.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ

Ο Οδυσσεάς, ο γιος του Λαέρτη, ήταν ο βασιλιάς της Ιθάκης. Δεν είχε δεσμευτεί με όρκο στον Τυνδάρεω και είναι αλήθεια ότι προσπάθησε να αποφύγει τη συμμετοχή του στην εκστρατεία, γιατί υπήρχε χρησμός ότι θα γυρνούσε είκοσι

χρόνια μετά ολομόναχος. Για το λόγο αυτόν προσποιήθηκε τον τρελό, το τέχνασμά του αποκαλύφτηκε από τον Παλαμήδη κι από εκείνη τη στιγμή αποφάσισε να συμβάλει με όλες του τις δυνάμεις στην επιτυχία της εκστρατείας.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Ο Αχιλλέας, ο γιος του Πηλέα και της Νηρηίδας Θέτιδας, ήταν ο πιο ικανός και άξιος πολεμιστής από τους Αχαιοούς ήρωες. Η προσπάθεια της μητέρας του να τον κρατήσει μακριά από τον πόλεμο, στέλνοντάς τον στη Σκύρο, αποδείχτηκε άκαρπη. Αν και δεν είχε δεσμευτεί με όρκο, ο Αχιλλέας αποφασίζει να ακολουθήσει τους Αχαιοούς στον πόλεμο, έχοντας επίγνωση των ικανοτήτων του, του ιδιαίτερου ρόλου που θα παίξει ο ίδιος στη διεξαγωγή του πολέμου, καθώς και του γεγονότος ότι, εξαιτίας της απόφασης αυτής, θα βρει κατά πάσα πιθανότητα πρόωρο θάνατο.

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ

Ο Πάτροκλος, ο γιος του Μενoitιου, ήταν ο καλύτερος φίλος του Αχιλλέα. Όταν ήταν ακόμη μικρό παιδί και ζούσε στην ιδιαίτερη πατρίδα του, τον Οπούντα της Λοκρίδας, σκότωσε πάνω στο παιχνίδι ένα συνομήλικό του αρχοντόπουλο, τον Κλεισώνυμο, το γιο του Αμφιδάμαντα. Αν και ήταν ανήλικος, ο Πάτροκλος έπρεπε να φύγει από τον τόπο του, γιατί τον βάρανε το αίμα του νεκρού. Έτσι ο πατέρας του τον έφερε στον Πηλέα, που τον ανάθρεψε μαζί με τον Αχιλλέα σαν δικό του παιδί. Πολέμησαν μαζί σκοτώνοντας πολλούς Τρώες. Όταν ξεσπάει η κρίση ανάμεσα στον Αχιλλέα και στον Αγαμέμνονα, συμπαραστέκεται στο φίλο και αρχηγό του και δεν παίρνει μέρος πια σε καμιά μάχη. Μόνο όταν ο στρατός των Αχαιών κινδυνεύει με ολοκληρωτικό αφανισμό, παίρνει ξανά μέρος.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Ο Διομήδης, γιος του Τυδέα και σύζυγος της Αιγιάλειας, ανήκε στη γενιά των Επιγόνων μαζί με τον Σθένελο και τον Ευρύαλο. Οι τρεις τους έφτασαν στην Τροία με ογδόντα πλοία επανδρωμένα με άντρες από το Άργος. Ο Διομήδης είναι από τους προστατευόμενους της θεάς Αθηνάς. Από την αρχή των συγκρούσεων η Αθηνά στέκει στο πλευρό του και του ενισχύει τις δυνάμεις, ακόμη και όταν πληγώνεται στον ώμο από τον Πάνδαρο. Νιώθοντας τη θεϊκή υποστήριξη, ρίχνεται στις εχθρικές γραμμές σκοτώνοντας δυο γιους του Πριάμου και πολλούς Τρώες.

ΑΙΑΣ

Ο Αίας, ο γιος του Τελαμώνα και της Περίβοιας (ή Ερίβοιας), ήταν ο δεύτερος Αχαιός σε δύναμη και κουράγιο μετά τον Αχιλλέα.

ΤΕΥΚΡΟΣ

Ο Τεύκρος, γιος του Τελαμώνα και της Ησιόνης, ήταν νόθος αδερφός του Αίαντα του Τελαμώνιου. Ήταν ο καλύτερος από τους Αχαιούς στην τέχνη του τόξου. Πολλοί Τρώες σκοτώθηκαν από τα βέλη του. Γενικά προτιμούσε τη μάχη από απόσταση, όσες φορές όμως του δόθηκε η ευκαιρία, απέδειξε ότι ήξερε να αγωνίζεται και σώμα με σώμα με το κοντάρι.

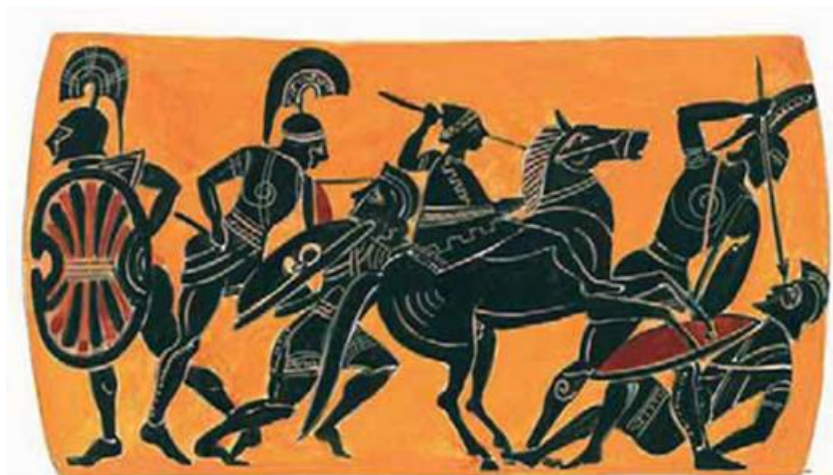
ΝΕΣΤΟΡΑΣ

Ο Νέστορας, ο γιος του Νηλέα, ήταν βασιλιάς της Πύλου και είχε ακολουθήσει τους Αχαιούς στον πόλεμο, αν και ήταν ήδη σε προχωρημένη ηλικία. Ο δικός του ρόλος στη διεξαγωγή του πολέμου δεν είναι να πολεμά με το σώμα αλλά με το μυαλό, με την πολύχρονη πείρα του. Είναι ο συμβουλάτορας, ο καθοδηγητής, ο άνθρωπος που προσπαθεί να αμβλύνει τις διαφορές μεταξύ των Αχαιών ηγεμόνων.

ΙΔΟΜΕΝΕΑΣ

Ο Ιδομενέας, γιος του Δευκαλίωνα και εγγονός του Μίνωα, είχε έρθει από την Κρήτη. Αν και ήταν ήδη μεσήλικας, συνέβαλε σημαντικά στην απόκρουση της επίθεσης κατά του στόλου των Αχαιών σκοτώνοντας πολλούς Τρώες.

Συναρχηγός του κρητικού στόλου ήταν ο ανιψιός του Ιδομενέα, ο Μηριόνης. Σκότωσε κι αυτός πολλούς Τρώες. Ιδιαίτερα όμως ξεχώρισε, όταν σήκωσε το νεκρό Πάτροκλο μαζί με τον Μενέλαο, για να τον μεταφέρει στο στρατόπεδο. Στους επιτάφιους αγώνες που ακολούθησαν, ήρθε πρώτος στην τοξοβολία και τέταρτος στην αρματοδρομία.

Τρώες:

ΠΡΙΑΜΟΣ

Ο Πρίαμος, γιος του Λαομέδοντα, ήταν βασιλιάς της Τροίας. Το κανονικό του όνομα ήταν Ποδάρκης. Μετονομάστηκε σε Πρίαμο από το ρήμα πρίαμαι που σημαίνει αγοράζω, όταν η αδερφή του, η Ησιόνη, τον εξαγόρασε από τον Ηρακλή. Γυναίκα του ήταν η Εκάβη, με την οποία απέκτησε δεκαεννιά γιους. Ο Πρίαμος είχε ακόμα άλλους τριάντα ένα γιους και δώδεκα κόρες. Ο ρόλος του στη διεξαγωγή του πολέμου είναι μάλλον διακοσμητικός.

ΠΑΡΗΣ

Ο Πάρης, γιος του Πριάμου, ήταν εκείνος που με την ασέβειά του έδωσε την αφορμή για την κήρυξη του Τρωικού πολέμου. Όταν ήταν να γεννηθεί ο Πάρης, οι θεοί αποκάλυψαν στους γονείς του με σημαδιακό όνειρο ότι θα γινόταν αιτία να καταστραφεί η Τροία. Έτσι ο Πρίαμος, μόλις γεννήθηκε το παιδί, το έδωσε σ' ένα δούλο με την εντολή να το σκοτώσει πάνω στην Ίδα. Φτάνοντας στο βουνό, ο δούλος το λυπήθηκε και το παράτησε εκεί, αλλά το βρήκε ένας βοσκός, ο Αρχέλαος, και το πήρε στην οικογένειά του. Το παιδί μεγάλωνε και κάποτε ήρθαν ληστές να κλέψουν τα κοπάδια. Ο Πάρης τους έδωξε και έτσι οι άλλοι βοσκοί του έδωσαν τιμητικά το όνομα Αλέξανδρος. Ο Πάρης είχε πια ανδρωθεί,

όταν έφτασαν στο σπίτι της οικογένειάς του άνθρωποι του Πρίαμου. Έψαχναν για έναν ταύρο, που θα αποτελούσε το έπαθλο των αγώνων που διοργάνωναν κάθε χρόνο οι γονείς του Πάρη σε ανάμνηση του χαμένου τους παιδιού. Ήταν όμως ο αγαπημένος του ταύρος, γι' αυτό έλαβε μέρος στους αγώνες για να τον ξανακερδίσει, πράγμα που κατάφερε. Είχε νικήσει όμως και τα πραγματικά του αδέρφια, που προσβλήθηκαν, επειδή είχαν χάσει από έναν ταπεινό βοσκό και θέλησαν να τον σκοτώσουν. Τότε ο Πάρης κατέφυγε στο βωμό του Δία, όπου η αδερφή του η Κασσάνδρα τον αναγνώρισε. Ξέροντας τι συμφορές θα φέρει, προσπαθεί κι εκείνη να τον σκοτώσει, αλλά δεν τα καταφέρνει. Οι γονείς αγνοούν τις προειδοποιήσεις της Κασσάνδρας και καλοδέχονται το γιο τους. Ο Πάρης πρέπει να ήταν ένας από τους πιο σημαντικούς ήρωες των Τρώων παρά τα όποια ελαττώματά του.

ΕΚΤΟΡΑΣ

Ο Έκτορας, ο μεγαλύτερος γιος του Πρίαμου, ήταν ο αρχηγός του στρατού των Τρώων. Γυναίκα του ήταν η Ανδρομάχη, κόρη του βασιλιά των Κιλικών Μετίωνα. Απόχτησαν μαζί ένα γιο, τον Σκαμάνδριο, τον οποίο οι Τρώες έλεγαν Αστυάνακτα για να τιμήσουν τον πατέρα του, που προστάτευε την πόλη. Και πραγματικά ο Έκτορας είναι για τους Τρώες ό,τι ο Αίας ο Σαλαμίνιος για τους Αχαιούς: το προπύργιο της άμυνάς τους. Είναι κυριολεκτικά ο φόβος και ο τρόμος των Αχαιών.

ΑΙΝΕΙΑΣ

Ο Αινείας, γιος του Αγχίση και της Αφροδίτης, ήταν συναρχηγός των Δαρδάνων μαζί με τους δυο γιους του Αντήνορα, τον Αρχέλοχο και τον Ακάμαντα.

ΑΝΤΗΝΟΡΑΣ

Ο Αντήνορας, γιος του Ικετάονα, ήταν ένας από τους λίγους Τρώες που πίστευε από την πρώτη στιγμή πως ήταν σφάλμα να αιματοκυλιστεί η Τροία για χάρη του Πάρη, πως ήταν δίκαιο το αίτημα των Αχαιών για την απόδοση της Ελένης και των αρπαγμένων θησαυρών στο Μενέλαο και δεν έχανε ευκαιρία να αντιμιλήσει στον Πάρη και να εκφράσει τις απόψεις του αυτές. Ήταν ο συνετός δημογέροντας των Τρώων.

ΣΑΡΠΗΔΟΝΑΣ

Ο Σαρπηδόνας ήταν γιος του Δία και της Λαοδάμειας και εγγονός του Βελλεροφόντη. Στις μάχες διακρινόταν πάντα στο πλευρό του ο σύντροφός του, ο Γλαύκος. Οι δυο τους έφτασαν στην Τροία με πολύ στρατό από τη Λυκία. Ο Σαρπηδόνας θα βρεθεί τελικά αντιμέτωπος με τον Πάτροκλο, για να δώσει την τελευταία μάχη της ζωής του. Μέχρι την τελευταία στιγμή ο πατέρας του, ο Δίας, θέλει να τον σώσει. Τον αποτρέπει όμως η Ήρα από οποιαδήποτε παρέμβαση,

υπενθυμίζοντάς του ότι και άλλοι γιοι θεών πολεμούν και δεν μπορεί να γίνει εξαίρεση για τον έναν ενάντια στα γραφτά της μοίρας. Ο Δίας πείθεται να μείνει αμέτοχος και πραγματικά ο Πάτροκλος πληγώνει θανάσιμα τον Σαρπηδόνα.

«Στα μονοπάτια της μυθολογίας»

Τρωικός πόλεμος

Θεωρητικό Ενημερωτικό Υλικό

Τα δύο στρατόπεδα

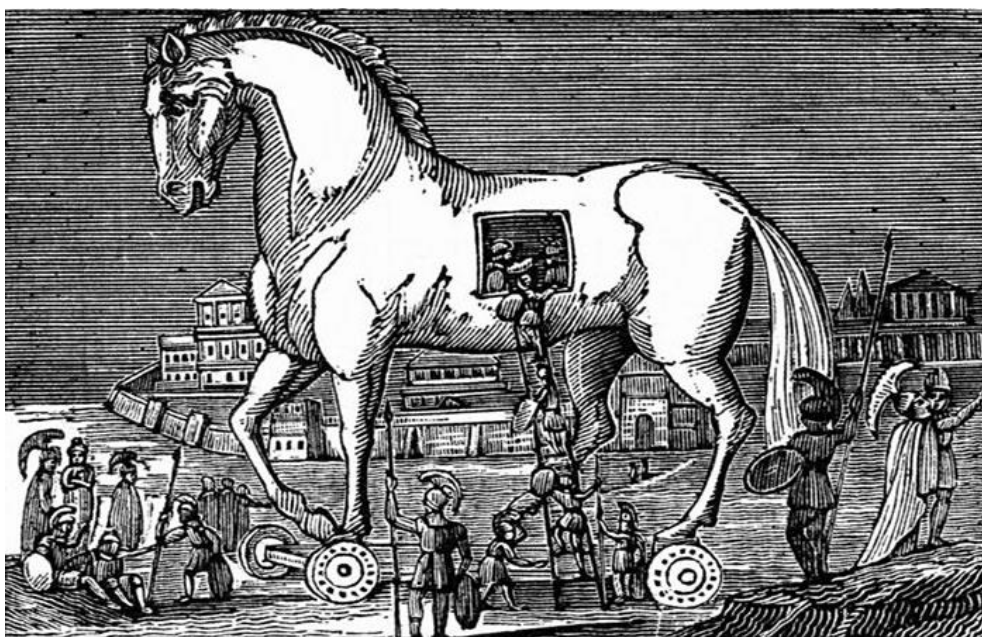
ΑΧΑΙΟΙ:	ΤΡΩΕΣ:
Αίας, Διομήδης, Νέστορας, Οδυσσέας, Αχιλλέας, Πάτροκλος, Αγαμέμνωνας, Νεοπτόλεμος, Μενέλαος, Κάλχας, Ιφιγένεια, Ποσειδώνας, Άρτεμη, Ήρα, Αθηνά.	Αφροδίτη, Άρης, Απόλλωνας, Πάρης, Ελένη, Κασσάνδρα, Λαοκόωντας, Πρίαμος, Εκάβη, Έκτορας, Ανδρομάχη, Αστυάνακτας, Χρύσης, Σαρπηδόνας, Αινείας.

Ο Δούρειος Ίππος

Η Αθηνά συμβουλεύει τον Οδυσσέα να αναθέσει στον Επειό την κατασκευή ενός τεράστιου ξύλινου (δούρειου) αλόγου, το οποίο έμεινε στην ιστορία γνωστό ως Δούρειος Ίππος. Και πράγματι, ο Επειός, χρησιμοποιώντας ξυλεία από το γειτονικό βουνό Ίδα, κατάφερε να κατασκευάσει ένα ξύλινο άλογο τεράστιων διαστάσεων με κρυφά ανοίγματα δεξιά και αριστερά. Οι Αχαιοί σκαλίζουν επάνω στον Δούρειο Ίππο την επιγραφή "Δαναοί Αθηνά χαριστήριον" δηλαδή «Αφιερωμένο στην Αθηνά από τους Έλληνες», για την επιστροφή τους στην πατρίδα και στη συνέχεια μπαίνουν μέσα του οι πιο αντρειωμένοι από τους Αχαιούς ήρωες, ο Οδυσσέας, ο Διομήδης, ο Μενέλαος, ο Αίας ο Λοκρός, ο Νεοπτόλεμος, ο Τεύκρος, ο Ιδομενέας, ο Μηριόνης και φυσικά ο Επειός, που ξέρει να ανοίγει τα κρυφά ανοίγματα. Μόλις ολοκληρώνεται η επάνδρωση του Δούρειου Ίππου, οι υπόλοιποι βάζουν φωτιά στις σκηνές τους, σέρνουν τα καράβια τους στη θάλασσα, επιβιβάζονται σ' αυτά και καταπλέουν για την Τένεδο, σ' ένα σημείο της που δε φαινόταν από την Τροία. Πίσω τους αφήνουν μόνο ένα συγγενή του Οδυσσέα, τον Σίνωνα, που θα με τις υποκριτικές του ικανότητες θα προσπαθήσει την επόμενη μέρα να παραπλανήσει τους Τρώες.

Το επόμενο πρωί, οι Τρώες ανακαλύπτουν ότι το αντίπαλο στρατόπεδο έχει εγκαταλειφθεί. Μέσα στον ενθουσιασμό τους πίστεψαν ότι ο δεκαετής πόλεμος έχει λήξει και θεώρησαν ότι έπρεπε να μετακινήσουν τον Δούρειο Ίππο στο εσωτερικό της πόλης. Στην απόφασή τους

αυτή βοήθησε ο Σίνων, ο οποίος τους διηγήθηκε μια πλαστή ιστορία σύμφωνα με την οποία ο ίδιος υπέφερε στα χέρια των Αχαιών, οι οποίοι αναγκάστηκαν να αποχωρήσουν επειδή έπεσαν σε δυσμένεια από τη θεά Αθηνά. Ορισμένοι μεμονωμένοι Τρώες θεώρησαν ότι είναι καταραμένο και πρέπει να το ρίξουν στον γκρεμό ή να το κάψουν. Η Κασσάνδρα και ο Λαοκόων προειδοποίησαν ότι μόνο συμφορά θα φέρει για την πόλη. Ο Λαοκόων φώναζε «Φοβού τους Δαναούς και δώρα φέροντας», δηλαδή να φοβάστε τους Έλληνες ακόμα κι όταν φέρνουν δώρα. Αλλά η Κασσάνδρα ενώ είχε την διόραση, από τον Απόλλωνα να μπορεί να προβλέπει γεγονότα, είχε και την κατάρρα της Αθηνάς, να μην καταφέρνει να πείθει κανέναν. Ο δε Λαοκόων και οι δύο γιοι του, δέχτηκαν επίθεση από τεράστια θαλάσσια φίδια τα οποία τους έπνιξαν στην θάλασσα. Ο Αινείας και οι οπαδοί του πιστεύοντας αυτές τις προβλέψεις αποτραβήχτηκαν στο όρος Ίδα. Οι Τρώες τελικά γεμάτοι ενθουσιασμό αποφάσισαν να μεταφέρουν εντός των τειχών τον Δούρειο Ίππο. Μάλιστα επειδή ήταν αρκετά μεγάλο κατασκεύασμα, αναγκάστηκαν να γκρεμίσουν και τμήμα από την κεντρική πύλη της πόλης, τις «σκαιές πύλες». Αμέσως μετά ξεχύθηκαν στους δρόμους της πόλης για να γιορτάσουν την επιτυχή έκβαση του πολέμου.

«Στα μονοπάτια της μυθολογίας»

Τρωικός πόλεμος

Θεωρητικό Ενημερωτικό Υλικό

Το τέλος του Τρωικού πολέμου

→ δεκαετής Τρωικός Πόλεμος έληξε με αχαϊκή νίκη, καταστροφή της Τροίας και σφαγή των Τρώων. Οι Αχαιοί είχαν καταφέρει να επικρατήσουν αλλά ο στρατός τους και επομένως το ανθρώπινο δυναμικό είχε αποδεκατιστεί και κουραστεί.

Οι επώνυμοι ήρωες του Τρωικού πολέμου είχαν την εξής τύχη:

Σκοτώθηκαν στην Τροία: Πάτροκλος Αχιλλέας Αϊάντας ο Τελαμώνιος Αντίλοχος	Νόσησαν αμέσως: Διομήδης Νεοπτόλεμος Φιλοκτήτης Ιδομενέας Νέστορας	Πνίγηκε στο ταξίδι του νόστου τιμωρημένος από τον Ποσειδώνα για την ύβρη του: Αϊάντας ο Λοκρός
Νόσησε αλλά τον σκότωσαν: Αγαμέμνονας	Περιπλανήθηκε 7 χρόνια πριν νοσήσει: Μενέλαος	Εκκρεμεί: Νόστος του Οδυσσέα

«Στα μονοπάτια της μυθολογίας»

Τρωικός πόλεμος

Θεωρητικό Ενημερωτικό Υλικό

Σύνδεση Τρωικού πολέμου με τις τέχνες

Ο Τρωικός πόλεμος ενέπνευσε αμέτρητα έργα που η απαρίθμηση τους είναι αδύνατη ακόμη και μέσα σε ένα βιβλίο μέσου μεγέθους. Η απεικόνιση σκηνών του Τρωικού πολέμου ήταν αγαπημένο θέμα Ρωμαίων καλλιτεχνών, καθώς και μεταγενέστερα μεσαιωνικών και αναγεννησιακών ζωγράφων. Θέματα του πολέμου έχουν εμπνεύσει και νεώτερους καλλιτέχνες όπως τον Πάμπλο Πικάσσο. Η μεγάλη απήχηση στις τέχνες οφείλεται στο γεγονός ότι, ιδιαίτερα η Ιλιάδα, αποτέλεσε αναπόσπαστο κομμάτι της παιδείας διαχρονικά, προβάλλοντας ιδεώδη και ηθικές αξίες. Δίνονται παρακάτω μερικά από τα ονομαστότερα έργα που ο πόλεμος αυτός και τα επακόλουθά του ενέπνευσαν (δεν αναφέρονται τα σχετικά με την Οδύσσεια).

Εικαστικά:

Το σύμπλεγμα του Λαοκόοντα (Ρώμη, Μουσεία Βατικανού).

Γκρέκο : Λαοκών (Ουάσιγκτον, Εθνική Πινακοθήκη).

Λούκα Τζορντάνο, Η κρίση του Πάριδος (Αγία Πετρούπολη, Μουσείο Ερμιτάζ).

Τζοβάννι Μπαττίστα Τιέπολο : κύκλος τοιχογραφιών στην Βίλλα Βαλμαράνα (Βιτσέντσα).

Φραντσέσκο Πριματίτσο, Η απαγωγή της Ελένης (Barnard Castle, Bowes Museum).

Γκουίντο Ρένι, Η απαγωγή της Ελένης (Παρίσι, Λούβρο).

Ρούμπενς, Η κρίση του Πάριδος (Μαδρίτη, Μουσείο του Πράντο και δύο ακόμη πίνακες με το ίδιο θέμα στην Εθνική Πινακοθήκη του Λονδίνου).

Βαν Ντάικ, Ο Οδυσσέας ανακαλύπτει τον Αχιλλέα στη Σκύρο (Πύργος Βάισσενστάιν, Πόμμερσφέλντεν)

Νικολά Πουσσέν, Ο Οδυσσέας ανακαλύπτει τον Αχιλλέα στη Σκύρο (Βοστώνη, Μουσείο Καλών Τεχνών).

Κλωντ Λορραίν, Ο Οδυσσέας επιστρέφει την Χρυσίδα στον πατέρα της (Παρίσι, Λούβρο).

Ζακ-Λουϊ Νταβίντ, Η Ανδρομάχη θρηνεί τον Έκτορα (Παρίσι, Λούβρο). Ο μηνίων Αχιλλεύς (Fort Worth Texas, Kimbell Art Museum).

Γκυστάβ Μορώ, Η Ελένη κάτω από τα τείχη της Τροίας (Παρίσι, Μουσείο Μορώ).

Τζόρτζο ντε Κίρικο, Έκτωρ και Ανδρομάχη (πίνακας στο Μιλάνο, συλλογή Ματτιόλι) και γλυπτά με το ίδιο θέμα στην Ρώμη (Βίλλα Μποργκέζε) και στην Οσάκα.

Λογοτεχνία:

Αισχύλου Ορέστεια

Ευριπίδη Ελένη, Ανδρομάχη, Ιφιγένεια η εν Αυλίδι, Τρωάδες, Ρήσος, Ηλέκτρα, Ιφιγένεια η εν Ταύροις, Ορέστης, , Εκάβη

Σοφοκλή Αίας, Φιλοκτήτης, Ηλέκτρα

Οβίδιου Epistulae Heroidum

Στάτιου, Achilleïs

Μπενουά ντε Σαιντ Μωρ, Roman de Troie (περί το 1160)

Τζόφρεϋ Τώσερ, Troilus and Criseyde (περί το 1380)

Σαίξπηρ, Troilus and Cressida, 1602

Ρακίνα, Andromaque 1667. Iphigénie 1794

Γιοστ φαν ντεν Φόντελ, Palamedes 1624. Hecuba, 1626

Γκαίτε, Iphigenie auf Tauris, 1786. - Faust II 1832 (Ο Φάουστ και η Ελένη της Σπάρτης)

Χάινριχ, Κλάιστ, Penthesilea 1808

Ευγένιου Ο' Νηλ, Mourning becomes Electra (Το πένθος ταιριάζει στην Ηλέκτρα), 1931 (προσαρμογή του μύθου των Ατρείδων στην εποχή του Αμερικανικού εμφυλίου πολέμου).

Ζαν Ζιρωντού, La guerre de Troie n'aura pas lieu (Ο πόλεμος της Τροίας δεν θα γίνει) 1935.

Όπερα:

Χένρυ Πέρσελ, Dido and Aeneas, 1688.

Τζων Γκαίι, Achilles, 1733

Πόρπορα, Ifigenia in Aulide, 1735

Κρίστοφ Βίλιμπαλντ Γκλουκ, Paride ed Elena, 1770. Iphigenie en Aulide, 1774. Iphigenie en Tauride 1779.

Μότσαρτ, Idomeneo, 1781.

Εκτόρ Μπερλιόζ, Les Troyens, 1856-8

Ζακ Όφφενμπαχ, La belle Hélène, 1864.

Ρίχαρντ Στράους, Elektra 1909

Ουίλλιαμ Ουώλτον, Troilus and Cressida, 1947-1954.

Μίκαιλ Τίπλεττ, King Priam, 1958-61.

Πηγές:

<http://users.sch.gr/>

<http://el.wikipedia.org/>

<http://www.atlanteans.gr/>

<http://www.mythologia.8m.com/>

<http://img.pathfinder.gr/>

<http://www.greeceinworld.com/>

www.pi-schools.gr/

<http://mithologia.wikispaces.com/>